

Racing Minutes: První šlápnutí 2008 – Vinohradské šlapky

Přátelé kamarádi, kolegové

Rok se s rokem sešel a máme tady opět novou ostrou sezónu. Letos je zpestřena nejen tradiční jarní amatérskou primaverou, ale především dalším oficiálním přírůstkem mezi kluby pořádací závody.

A tudíž a protože chtěli Vinohradské šlapky dát o sobě vědět na svém PRSu.

Po mediální přípravě a propoziční agitaci se utvořil závod, který navázal na to lepší, co se kolem Prahy koná a v něčem bych i řekl nasadilo laťku proklatě vysoko. Především bych vyzdvihl organizaci a to jak před a po tak pro mě nejdůležitější na trati. Dík všem zúčastněným a všem co obětavě odkláněli dopravu.

Nuže k závodu samotnému.

Hlad po prvních závodních kilometrech byl tak mocný, že se sešla nejenom účast hojná, ale a to především velmi kvalitní. Při pohledu do startovní listiny tuhnul úsměv na rtech a i na hýžděových svalech. No a předpoklady vyšly.

Lidu bylo toliko až z toho šel strach. Na startu stál zástup tak hustý že ani veverka pizizubka by neprostrčila ocas.

Start se odehrál klasicky ve stylu „urvi co můžeš“. Na moji výkonnost salónního závodníka tempo furioso. Při sjezdu do Mězouně se atakovala hranice 70 km/h a tuhnul úsměv na rtech. Naštěstí či naneštěstí se jediné stoupání dne a to směr Kuchař projevilo naprosto klasickým zahlcením organismu. Opět a tradičně jsem odpadl a tak boj o pohár přenechal těm šťastnějším z nás.

Vyčkáváje si na lepší konstalaci hvězd jsem se nechal zezadu dojet. Naneštěstí jsem první jarní závodní kilometry projel opravdu nad své možnosti a pocitu na blití jsem se nezbavil po příštích dvacet km. Ne že by to potom bylo lepší, ale zvykl jsem si. Hlavní tandem pro další průběh závodu jsem utvořil s Rendou Jelínkem (KPO). I když na poli silniční cyklistiky je to elév, tempo jel strojově přesně až pro mě zoufale. Dvakrát jsem odpadl a následně se horko těžko dotahoval do jediného stoupání dne a to za Mezouní dál. Se smíšenými pocity jsem se dostal až do čtvrtého kola. Ve chvíli kdy mi jak se říká bouchly saze, došlo pro změnu těm druhým. Nastalou honičkou ve čtyřech jsme se blížili k cíli. V posledním kole jsem za to vzal a Renda bohužel ztratil kontakt. Nebyl ovšem čas na lamentování a sobecky jsem mu ujel. Skupinka, ve které jsem, jel vzorně střídala a začalo se pomalinku taktizovat. Po vyhodnocení, že to možná půjde, jsem vyčkával až do konce. Do spurtíku jsem šel první. Byl jsem sice předjet, ale ještě jsem to zachytil. A tady v tom okamžiku se projevila typická Marhiho smůla. Ta čára, na kterou jsem spurtoval, nebyla ta pravá. Samozřejmě že byly dvě. Takže jsem svěsil nohy a byl následně přejet snad vším co se za mnou valilo. V mém zoufalsví by mě urval i ježek pichláč.

Co říci závěrem? Asi jen otrěpané bylo to dobré. I našemu černému koni tj. Vítku Černému se zadařilo a všichni byli spokojeni. Gulášek, pívko a nadšené tváře.

Všem zúčastněným dík a pořadatelům zvlášť. Bylo to výborné a kdo umí ten přidá.

Marhi (KPO)

další reportáže, podrobné info, fotogalerie:

http://www.vinohradskeslapky.com/akce.php?id_akce=461#

<http://kpo.rajce.idnes.cz/>

<http://album.olympus.cz/PhotoGallery/Public/pAlbumShow.asp?idAlbum=99058>

foto: Michal Dvořáček (KPO)